

Woonzorgvisie : WZC Sint-Bernardus :

In onze organisaties engageren mensen zich om zorg te dragen voor andere mensen. In eerste instantie komen mensen bij ons wonen en hopen nog een zo hoog mogelijk niveau van welzijn en geluk te mogen ervaren, hoewel ze meestal in een situatie van zorgbehoefte en afhankelijkheid bij ons komen aankloppen.

Als we op zoek gaan naar een goede opvang en begeleiding moeten we dan ook de vraag durven stellen “Wat maakt mensen gelukkig?” De antwoorden variëren van bewoner tot bewoner, maar volgende accenten komen steeds weer :

- Contacten met familie en vrienden blijven belangrijk,
- Een veilige en warme thuis met mensen die zich met je verbonden weten,
- Zelfbeschikkingsrecht en autonomie,
- Privacy,
- Huiselijkheid,
- Voldoende en gepaste hulp.

Als we het verder over zorg hebben, is het belangrijk te omschrijven wat we onder zorg verstaan. We verstaan hieronder alle handelingen en benaderingen die kunnen bijdragen tot een zo hoog mogelijk niveau van welzijn en geluk van de persoon die op ons beroep doet.

Als organisatie wensen we voldoende aandacht te besteden aan het bieden van dagelijkse ‘excellente zorg’ en willen we reflecteren over de haalbaarheid van deze zorg voor de medewerkers en de betaalbaarheid voor de residenten.

Onze zorgvisie onderscheidt drie luiken die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn: een zorgtechnisch luik, een relationeel luik en een zingevend luik. Deze zorgvisie licht onderwerpen zoals totaalzorg, woonvormen en diensten, vernoemt in de opdrachtverklaring, verder toe en omschrijft hoe we dit wensen te realiseren.

Zorgtechnisch luik:

De zorg dient in eerste instantie steeds technisch afgewerkt en verantwoord zijn. Onze zorghandelingen moeten efficiënt en deskundig georganiseerd en uitgevoerd worden.

Het zorgtechnisch gebeuren is gericht op het ondersteunen van de bewoner om zijn autonomie zoveel mogelijk te behouden of zijn onafhankelijkheid te herwinnen. Anderzijds moeten we ook kunnen accepteren dat sommige bewoners volledig zorgafhankelijk zijn en dat we de zorg van hen moeten overnemen.

Professionele zorgen verstrekken is veel meer dan dat, het is vooral ook een relationeel gegeven.

Relationeel luik:

Het is een ontmoeting van twee unieke mensen in een ongelijke, maar evenwaardige relatie.

Iedere bewoner is anders. Een afgestemde en aangepaste omgang ondersteunt deze uniciteit.

Ook elke zorgverlener is een uniek persoon, met een eigen verleden, sociaal netwerk, mogelijkheden en beperkingen.

In een zorgsituatie gebeurt er in overleg een afstemming tussen het wenselijke en het haalbare.

Binnen onze zorgrelatie moeten we ons voortdurend bewust zijn van de ongelijkheid in de relatie. De bewoner is afhankelijk van onze zorg. We streven ernaar om zijn autonomie maximaal te respecteren.

De uniciteit van deze twee mensen vastleggen in te veel regels en procedures verstikt iedere zorgrelatie. We willen onze medewerkers ondersteunen in het aangaan van deze relatie.

We gaan niet enkel in relatie met de bewoner, maar ook met zijn partner, familie en vrienden. We houden voldoende rekening met de betekenis van dit netwerk voor de bewoner.

In een aantal situaties, waar communicatie met de bewoner niet meer mogelijk is, overleggen we en maken we afspraken met de personen van dit netwerk.

Naast het complexe van elke menselijke relatie zijn er ook waarden en bezieling, die ons handelen beïnvloeden.

Zingevend luik :

Professionaliteit sluit geen bezieling en waarden uit. We worden geraakt door de afhankelijkheid van anderen. We willen op een ondersteunende en respectvolle manier iets voor iemand betekenen en stellen ons open voor anderen. We hebben plezier in het omgaan met mensen.

We willen handelen vanuit deze waarden en bezieling en ondersteunen dit door goede levens-nabije zorg. Het welzijn van de bewoner is een belangrijke doelstelling.

Onze zorg zal zich vooral richten op het behouden van de waardigheid van de mens. De klemtoon ligt hierbij op het maximaliseren van de kwaliteit van leven.

Vanuit onze relatie met de bewoner gaat onze aandacht niet alleen naar het aanbieden van zorg, maar ook naar wat hij als zinvol ervaart. Mieke Grypdonck noemt dit terecht 'het leven boven de ziekte uittillen'. We leren uit de literatuur en eigen ervaring dat familiale contacten, levensbeschouwelijke vragen en religie in dit kader fundamentele thema's zijn.

Op deze manier willen we onze goede en menslievende zorg verder uitbouwen op een professionele manier (deskundige zorg MET een groot hart).

We willen dit doen binnen de grenzen van onze eigen mogelijkheden en beperkingen en binnen de financiële marges die de overheid ons oplegt.

Voor het management ligt de grootste opdracht om dit alles te faciliteren en te ondersteunen. Enkel als we hier in investeren kunnen we een zorgverlening aanbieden die een professioneel antwoord biedt op de gestelde zorgvraag.